

Nela Hanelová

byvšími muži sebe zadávím
komu hrana vím
ve mně křičí opilý Jesenin –
plivu krev jeřabin

podřezals mi slunce
podřezals mi lunu
jako holuba –
ta bolest dodnes mnou zachvívá

i ve srůstech
můj dech
ulpívá na tom co už není –
v tenatech tvých zřídkaých odříkání

přišpendlen uražen ubodán
ani o tu chvíli
kdy z tvých očí střemhlav vzlétly úly
ještě stále se nezvedám –

v mlhách hustých jako bikava
po rzi opadavé
po ryzosti podzimu
surovostmi zasutými zas si strádáš na vinu –

vahadly komíhám
ztrácím cit nedýchám
nad propastí –
žíly podřezané jako Chagallovo štěstí

KONCERT!!!

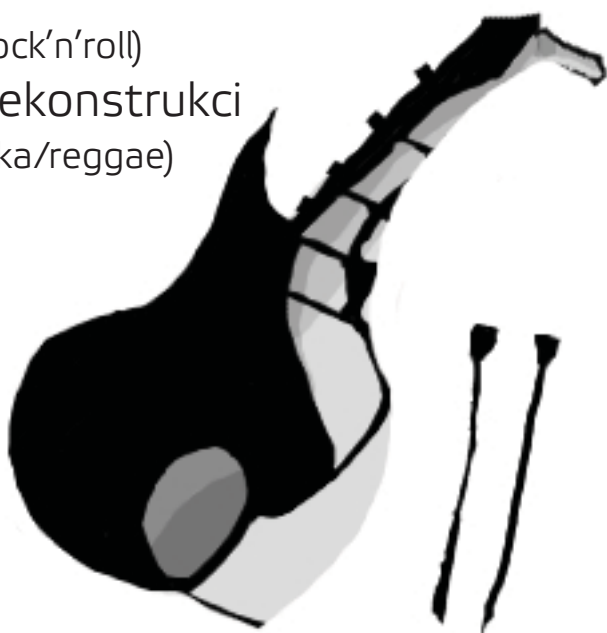
Sobota, 18.00

Bikini

(rock'n'roll)

V rekonstrukci

(ska/reggae)

Básníci z internetu: Jonáš Hájek, Ondřej Lipár a Nela Hanelová

Jonáš Hájek (1984) žije v Praze. Studuje hudební vědu na FF UK, hraje na violoncello. V roce 2007 získal za svou sbírku *Suť* Cenu Jiřího Ortena. Je redaktorem kulturního serveru Totem, pracuje v hudebním vydavatelství. Své básně v posledku publikuje hojně na Facebooku, kde si je nechává komentovat svými „přáteli“. Básně proto vybíráme podle jednoduchého klíče: bereme tři poslední. Připojujeme i jejich webové komentáře, neboť společně s nimi vzniká nejen nová poetická kvalita, ale i představa o životě básně na internetu.

Ondřej Lipár (1981) žije v Praze. Na FSV UK vystudoval marketingovou komunikaci a public relations. V roce 2000 získal v literární soutěži Ortenova Kutná Hora 2. cenu. Vydal sbírku *Skořápky* (2004). Od roku 2003 je členem poroty téže literární soutěže. Píše blog <http://lipar.blogspot.com>, který je mezi fanoušky poezie na internetu chápán jako solidní rozcestník po tuzemském básnickém dění. Bez nároku na výběr podmíněný kriticky opět uvádíme poslední tři autorovy básně.

Nela Hanelová (1980) pochází z Třebíče, žije v Brně. Vystudovala bohemistiku, historii a polonistiku v Brně, nyní studuje judaistiku v Olomouci. Pracuje jako lektorka Židovského muzea v Praze, lektorka hebrejštiny na Židovské obci Brno a korektorka měsíčníku Plav. Několik let byla frekventantkou soboteckých recitačních dílen. Debutovala letos sbírkou *Chagallovo štěstí*.

Lukáš Novosad

Jonáš Hájek

Lesson (Own Goal)

Rychle se rozehej. Za dveřmi profesor.
Prolitní stupnici, vzpomeň si na etudu.
Po týdnu válení jsi zase kompresor –
pístový kompresor neskutečného studu.
Po chodbách běhají čerství spolužáci.
Bude to poprava. Kéž povede se dílo.
Kéž stačí proplavat. Odvést pryč tu práci.
Dělat, že baví tě, co nikdy nebavilo.

Potíš se velice. Vtom někdo párkrát zvoní...
„Není to legrační, když mluví telefony?“
Tak ti svou šanci dal proměnit třídu v sál.

„Opravdu legrační, z cizího záznamníku.“
... dříve než k obleku dochází k tvému triku.
Údiv nad bravurou, kterou ses odepsal.

9/7/2009 20:44

Miroslav Srnka likes this.
Miroslav Srnka, 10 Červenec v 1:11
ten kompresor je uplne presny. vzpomnam si :-)

Festival

Pod stanem horko. Hluk se potí.
Kapela míří ke stolům.
Míří i lidi odnaproti.
Diváci opouštějí dům.

A kolik stánků pod hradbami.
Jak přetrhané obvazy.
Prochází tudy staří známí.
I marnost tudy prochází.

Nazítří brzy odpoledne
hluk slábne, svlečen do tílka.
Leckteré představení bledne.
Strom proti nebi vyniká.

9/7/2009 18:41

Chalupa

Z prožraných peřin jasně vyplývá,
který tvor se tu nejvíc zabydlel:
malinká kostrička zůstala vespuďu
jak hrášek přitlačený princeznou.

Velká lípa, rozkročená jak Majkl,
dělá díru do střechy, včelí mraky
k tomu dodávají zvuk, když kvete.

Podmáčené základy, povolené trámy
a špatný signál, zatracená práce.
Lis na ovoce si nevybavuje ovoce.

Těž víme, že se sem jednou za čas
podívá zloděj. Poslednímu vděčíme
za otevření komory. Snad někdo na
Cestě hledal ten zavařený poklad.

8/7/2009 8:45

Toto se líbí Petr Andreas a 7 dalším.
Pavla Medunová, 08 Červenec v 11:07
ze začátku se to čte těžko, ale od lisu na ovoce je to bájo ;) – totem,
promiň ;)
Ondřej Prokop Vaněček, 08 Červenec v 12:00
Antré je perfektní. Místy trochu strohý jazyk, takový výčet. Děkuji.

Ondřej Lipár

Žízeň ze ztráty hlasu
zapocené podvečery
platonik

boty jsou cítit dnem
u cizího stolu s horečkou
svírá do papíru
prodlevy
vyčkávání

Stružka vody klesá nepropustnou garáží
hlásí se o slovo

Středa 1/7/2009

Včely

Chápou nás coby celky
aspoň v tanci?
Při bodavé malé smrti
obalujeme se pylem druhých

Pátek 12/6/2009

Kohoutek vyzvrací do dlaní
překyselená vyznání
některé věty slovy neprojdou

Budeš hrát okamžik táhle
protahovat každou skulinou
a značit záhyby

„Hledám“
obhajoba dní bez obsahu
oschlého chleba odřených pat
pohmatu do stran
od barelů s hořčičným semínkem

Hmoždíř

Pátek 12/6/2009